

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 40C/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516213748
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Eva Vallová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1516213748.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou Mgr. Evou Vallovou v spore žalobcu: A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom G. S. XX/XX, Š., zastúpený: JUDr. Ivana Hutňanová, advokátka, Krížna 38, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9.826,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.826,39 Eur od 09.10.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9.560,-- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.09.2016 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 32.639,30 Eur titulom náhrady škody a 35.000,-- Eur titulom nemajetkovej ujmy. Žalobu odôvodnil tým, že dvomi uzneseniami zo dňa 18.06.2009 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin vydierania, proti ktorým podal sťažnosť, pričom prokurátor obe sťažnosti zamietol. Uznesením Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0Tp 359/2009 zo dňa 21.06.2009 bol z dôvodov § 71 ods. 1 písm. b) a c) Trestného poriadku vzatý do väzby. O sťažnosti proti tomuto uzneseniu Krajský súd v Bratislave zo dňa 13.7.2009 sťažnosť zamietol. Žalobca bol prepustený z väzby na slobodu uznesením prokurátorky Krajskej prokuratúry zo dňa 3.11.2009. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 5T/106/2011-505 zo dňa 11.02.2013 žalobcu ako obžalovaného podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré bol obžalovaný stíhaný. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/81/2013 zo dňa 24.10.2013. Žalobca žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami zo dňa 27.4.2015 požiadal Ministerstvo spravodlivosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami štátu. Listom zo dňa 2.10.2015 mu bolo oznámené, že jeho žiadosti nebolo vyhovené. Celé trestné konanie trvalo 4 roky a 4 mesiace, pričom samotná väzba trvala odo dňa 18.06.2009 do dňa 03.11.2009. Žalobca v trestnom konaní spáchanie trestnej činnosti odmietal, zdôrazňoval, že ide o vymyslené trestné oznámenia údajnej poškodenej, jeho dcéry E. A. a jej priateľa E. R. a nezakladajú sa na pravde. Žalobcovi bola súdom nariadená tzv. kolúzna väzba, ktorá je najnáročnejšou a najprísnejšou väzbou. Žalobcovi bolo umožnené stretávať sa len s jeho obhajcom, bol bez akéhokoľvek kontaktu so svojimi

rodinnými príslušníkmi, jeho kontakt s vonkajším svetom bol obmedzený na nevyhnutné minimum. Samotný výkon väzby bol náročný na jeho psychickú odolnosť, keďže bol nevinný. Náročnejším obdobím pre neho bolo obdobie tesne po zadržaní a prvé dni vo väzbe, nakoľko si bol plne vedomý, že sa ničoho nedopustil, pričom do toho času nebol nikdy trestne stíhaný a viedol bezúhonný život. Za trestný čin, pre ktorý bolo voči nemu vedené trestné stíhanie, vrátane väzby, mu hrozil trest odňatia slobody na desať až pätnásť rokov. Psychická záťaž a stres, ktoré sprevádzali celé trestné konanie a najmä výkon väzby vyvolali u trvale zdravotné následky tým, že sa podstatnou mierou zhoršil jeho zdravotný stav. V dôsledku stresu, úzkosti a neistoty do dnešného dňa pretrvávajú u neho psychické problémy, ktoré si vyžadovali ambulantnú psychiatrickú liečbu a medikamentóznú liečbu. Žalobcovi sa zhoršili jeho problémy so srdcom, doteraz si jeho problémy vyžadujú medikamentóznú liečbu. Žalobcovi sa podstatne znížila kvalita života a jeho sociálne vzťahy, keďže nie je schopný dôverovať ľuďom a vytvoril si s nimi bližší vzťah. Žalobca pred trestným stíhaním viedol riadny život, mal prácu, podnikal v Rakúsku, venoval sa hudbe a hrá na viacerých hudobných nástrojoch, nemal žiadne problémy so štátnymi orgánmi, snažil sa o nový začiatok po tom, čo mu na onkologické ochorenie zomrela v roku 2005 jeho manželka, zabezpečoval osobnú starostlivosť o svoju jedinou dcéru. Výkon väzby mal dopad aj na jeho ekonomické a sociálne postavenia. Ako podnikateľ v Rakúsku bol zo dňa na deň „odstavený“ od svojej firmy, zrušili sa mu dohodnuté zákazky, leasingová spoločnosť mu odobrala motorové vozidlo zn. Mercedes, za ktoré dovtedy riadne a včas platil leasingové splátky a bola mu vypovedaná nájomná zmluva na byt pre neplatenie nájomného, a to s finančnými dôsledkami. Žalobca je presvedčený, že jeho trestné stíhanie a vykonanie väzby bolo vzhľadom na dôkaznú situáciu od začiatku nespravodlivé, čomu nasvedčuje oslobodenie spod obžaloby. Vychádzajúc zo svojich subjektívnych pocitov, je žalobca presvedčený, že väzba a následné štvorročné trestné konanie malo mimoriadne negatívny dopad na jeho život, prišiel o zdravie, stratil ilúzie a prirodzenú dôveru k ľuďom. Žalobca si touto žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej mu nezákonnými rozhodnutiami (rozhodnutiami o vznesení obvinení a o vzatí do väzby) ako aj súvisiacim trestným konaním v celkovej výške 67.639,30 Eur, z toho nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35.000 Eur a nárok na náhradu škody vo výške 32.639,30 Eur, ktorý nárok na náhradu škody pozostáva z predčasného ukončenia leasingu 22.162,-- Eur, z výpovede z nájmu bytu pre neplnenie záväzkov vo výške 6.072,-- Eur, z trov obhajoby vo výške 4.405,30 Eur.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním zo dňa 28.10.2016. Uviedol, že závery o existencii nezákonného rozhodnutia nie je možné prijímať paušálne. Žalobca namieta výkon väzby, pričom v čase rozhodovania o nej súd s ohľadom na povahu trestnej činnosti ako aj na skutočnosť, že poškodená je rodinnou príslušníčkou žalobcu, mal preukázať, že dôvody väzby sú dané. Pri vydaní uznesení o vzatí do väzby súd vychádzal z vykonaných dôkazov. Z obsahu spisu v tom čase vyplývalo, že žalobca sa voči poškodenej dopúšťal slovných a fyzických útokov, trestnej činnosti sa mal dopúšťať opakovaním 23.02.2009 a 03.06.2009, pričom závažnosť konania sa mala stupňovať od slovných až k vyhrážaniu zbraňou. Súd vyhodnotil, že v tom čase bola daná reálna obava, že pri ponechaní obvineného na slobode by mohol pôsobiť na poškodenú, inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné konanie ako aj pokračovať v trestnej činnosti. Žalobca bol vzatý do väzby v súlade so zákonnými predpismi a dôvodmi a s ohľadom na skutkové okolnosti bolo nevyhnutné povýšiť ochranu a záujmy poškodenej ako chránenej osoby. Sťažnosti žalobcu proti uzneseniam o vzatí do väzby bol Krajským súdom v Bratislave zo dňa 13.07.2009 a 10.09.2009 zamietnuté ako nedôvodné. Stíhanie žalobcu bolo začaté na základe trestného oznámenia jeho dcéry, ktorá v jeho neprospech svedčila počas celého konania. Žalovaný namieta, že akákoľvek škoda, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená nevznikla v príčinnej súvislosti s postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ale v dôsledku obvinení dcéry žalobcu. Podľa názoru žalovaného žalobca akékoľvek nároky súvisiace s trestným konaním mal smerovať voči nej. Poukazuje na ust. § 25 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. a § 438 ods. 2 OZ, kde v citovanom ustanovení je upravený princíp tzv. delenej zodpovednosti. Vo vzťahu ku škode spôsobenej predčasným ukončením leasingu, žalovaný rozporuje uplatnenú škodu, nakoľko z predložených dokladov nevyplýva, ako žalobca dospel k sume 22.162,-- Eur a preto túto sumu považuje za nepreukázanú. Nárok na náhradu škody 6.072,-- Eur spôsobenej výpoveďou z nájmu bytu z titulu neplnenia záväzkov z nájmovej zmluvy, vrátane nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky prenajímateľa v exekučnom konaní. Žalovanému nie je zrejmé v čom má spočívať náhrada škody. Z dokladov vyplýva, že s prenájmom bytu vznikol žalobcovi nedoplatok 1.824,91 Eur s prísl. Žalovaný rozporuje existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Vo vzťahu ku škode titulom náhrady trov obhajoby v trestnom konaní žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil doklad, ktorým by preukazoval zaplatenie trov. Nepreukázal vyúčtovanie jednotlivých úkonov. Zvolenie obhajcu a vynaložené trovy obhajoby nie sú nevyhnutnými nákladmi. Nejednalo sa

o povinnú obhajobu, ktorá by zakladala povinnosť žalobcu zvoliť si pre svoje zastupovanie obhajcu. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,-- Eur. Žalovaný považuje žalobu v tejto časti za zmätočnú a nezrozumiteľnú, nakoľko žalobca odvodzuje výšku od viacerých odlišných titulov a to troch nezákonných rozhodnutí ako aj v súvislosti s trestným konaním. Stanovenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je v rozpore s § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., keď nemajetková ujma je neprimeraná s prihliadnutím na výšku náhrady odškodnenia podľa zák. č. 215/2006 Z. z. v roku 2009 vo výške 14.775,--Eur.

3. Žalobca sa vyjadril k podaniu žalovaného podaním zo dňa 28.12.2016. Uviedol, že žalovaný však žiaden z dôvodov uvedených v § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. ako dôvod vylučujúci vznik práva na náhradu škody netvrdí. Žiadne iné dôvody, kedy právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe a následného oslobodenia spod obžaloby nevznikne, zákon nestanovuje. Sú preto bezvýznamné tvrdenia žalovaného, že žalobca bol vzatý do väzby v súlade so zákonom a z dôvodov, ktoré vymedzuje zákon. Právo na náhradu škody spôsobenej vzatím do väzby a následným oslobodením spod obžaloby v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. vzniká bez ohľadu na dôvody a skutkové okolnosti, ktoré viedli súd k vzatiu do väzby, a to za predpokladu, že neexistujú dôvody uvedené v § 8 ods. 6 zákona č. 514/2003 Z. z. tie v danej veci nie sú dané. Súd v konaní o náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. neskúma dôvody a skutkové okolnosti, ktoré viedli súd k vzatiu žalobcu do väzby, ale posudzuje, či sú alebo nie sú dané dôvody v zmysle § 8 ods. 6 zákona, pre ktoré by právo na náhradu škody spôsobenej vzatím do väzby a následným oslobodením spod obžaloby nevzniklo. K tvrdeniam žalovanej o škode spôsobenej s ukončením leasingu uviedol, že nadobúdacia hodnota (kúpna cena) osobného motorového vozidla zn. Mercedes - Benz C XXXCDi kupovaného žalobcom formou leasingu bola v sume 36.897 Eur (faktúra XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.07.2007). Na kúpnu cenu bola započítaná hodnota starého motorového vozidla zn. Mercedes v sume 6.201,20 Eur, ktoré žalobca „predal“ leasingovej spoločnosti v zostatkovej hodnote pri kúpe (prebratí) nového vozidla. Mesačná leasingová splátka bola vo výške 600,71 Eur a mesačná suma poistného (PZP + KASKO) bola vo výške 136,23 Eur (PZP v sume 33,46 Eur a suma KASKO v sume 102,77 Eur t. j. celková mesačná splátka predstavovala sumu 736,94 Eur. Žalobca uhradil za obdobie od 03.07.2007 do 01.10.2009 splátky spolu v sume 19.897,38 Eur. Žalobca faktúrou XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 07. 2008 uhradil za predĺženie záruky sumu 12.133,50 Sk (402,76 Eur). Suma, ktorú žalobca uhradil titulom predčasného ukončenia leasingu pre neplnenie záväzkov z leasingovej zmluvy spôsobenej väzobným stíhaním tak predstavuje sumu spolu vo výške 26.500 Eur (zostatková hodnota 6.201,20 Eur + splátky 19.897,38 Eur + predĺženie záruky 402,76 Eur), ktorá suma je vyššia ako uplatnená 22.162 Eur. K tvrdeniam o škode s výpoveďou z nájmu bytu, uviedol, že suma spolu vo výške 6.072, Eur, ktorú žalobca uhradil titulom neplnenia (omeškania) záväzkov z nájomnej zmluvy (vrátane nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky prenajímateľa voči žalobcovi) je škodou spôsobenou nezákonným väzobným stíhaním žalobcu, ktorá by nevznikla, ak by žalobca nebol vzatý do väzby. K tvrdeniam žalovanej o škode titulom trov obhajoby v trestnom konaní, žalobca predložil súdu súdu faktúru č. XXX vystavenú obhajcom žalobcu JUDr. A. S., advokátom vrátane špecifikácie jednotlivých právnych úkonov a ich vyčíslenia a príjmového pokladničného dokladu. Žalobca bol rozhodnutím súdu vzatý do väzby a bol obžalovaný z obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) s § 139 písm. c) Trestného zákona a zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s § 138 písm. a), § 139 písm. c) Trestného zákona. Podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku musí mať obvinený obhajcu, ak je vo väzbe a podľa § 37 ods. 1 písm. c), ak ide o konanie o konanie obzvlášť závažnom zločine, tzv. povinná obhajoba. Keďže žalobca bol vzatý do väzby a bol obžalovaný z obzvlášť závažného zločinu, boli u neho naplnené zákonné predpoklady tzv. povinnej obhajoby. Právo na obhajobu je najzakladanejším právom obvineného v trestnom konaní. Vznik nároku žalobcu na náhradu škody titulom trov obhajoby v trestnom konaní vedenom voči nemu je nespochybniteľný. K tvrdeniam žalovanej o nemajetkovej ujme, uviedol, že výška nemajetkovej ujmy sa posudzuje podľa zákona v znení účinnom v čase vzniku nemajetkovej ujmy, t.j. v danej veci podľa zákona 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31. 12.2012. Podľa § 17 ods. 4 zákona 514/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnej dobe nebola zákonom limitovaná maximálna výška náhrady nemajetkovej ujmy ako to upravuje § 17 ods. 4 zákona 514/2003 Z. z. v aktuálnom znení. Žalovaný vo vyjadrení odkazuje na znenie zákona č. 514/2003 Z. z. v rozsahu jeho ustanovenia § 17 ods. 4, ktoré v čase vzniku nemajetkovej ujmy na strane žalobcu nebolo účinné.

4. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie a za účasti sporových strán vykonal dokazovania výsluchom žalobcu, svedkyne I. A., oboznámením sa s Uzneseniami zo dňa 18.06.2009, Uznesením zo dňa 20.6.2009, súhlasom so zadržaním zo dňa 18.06.2009, Zápisnicou o zadržaní zo dňa 18.06.2009,

Uznesením o vzatí do väzby, Uznesením o zamietnutí sťažnosti, Nevyhovením o prepustení z väzby, Uznesením o zamietnutí sťažnosti, Uznesením o prepustení z väzby, Potvrdením o prepustení z väzby, Rozsudkom Okresného súdu Bratislava č.k. 5T/106/2011-505 a Rozsudkom Krajského súdu v Bratislava, č.k. 4To/81/2013, Žiadosťou o predbežné prejednanie nároku zo dňa 27.04.2015, Oznámením zo dňa 02.10.2015, Lekárskou správou zo dňa 13.05.2014, Odpisom z registra trestov zo dňa 18.06.2009, Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, Kontrolou evidencie pohľadávok, výpočet finančného vyporiadania leasingovej zmluvy, Prehľadom splátok, výpoveďou z nájmu, platobným rozkazom zo dňa 25.11.2009, upovedomením o začatí exekúcie, potvrdením o ukončení exekúcie, faktúrou č. XXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, vyčíslením náhrady trov konania, zoznamom porád s klientom, príjmovým pokladničným dokladom, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/106/2011 a zistil nasledujúci s k u t k o v ý s t a v :

5. Na základe dvoch trestných oznámení podaných dcérou žalobcu boli dňa 18.06.2009 vydané dve uznesenia pod ČVS: ORP-642/1-OVK-B5-2009 o vznesení obvinenia proti žalobcovi jednak pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) s § 139 písm. c) Trestného zákona za skutok zo dňa 23.2.2009 voči jeho dcére E. A.Á. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s § 138 písm. a) a § 139 písm. c) Trestného zákona, za skutok zo dňa 03.06.2009 opätovne voči dcére E. A.. Žalobcova dcéra bola v trestnom konaní v postavení poškodenej. Uvedené mal súd preukázané z uznesení pod ČVS: Z.-XXX/X-OVK-BX-XXXX (č.l. 8, 9).

6. Žalobca bol toho istého dňa, t. j. 18.06.2009, o 16:45 hod. so súhlasom okresného prokurátora zadržaný a dňa 19.06.2009 o 22:45 hod. odovzdaný na umiestnenie do Oddelenia policajného zaistenia a eskorty v Bratislave. Uvedené bolo zistené zo súhlasu okresného prokurátora zo dňa 18.06.2009, Zápisnice o zadržaní obvineného zo dňa 18.6.2009 a Záznamu o odovzdaní osoby do cely policajného zaistenia (č.l. 12-14).

7. O sťažnostiach žalobcu proti uzneseniam ČVS: Z.-XXX/X-OVK-BX-XXXX prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V rozhodol uznesením č.k. 3 Pv 503/2009 zo dňa 20.06.2009 tak, že sťažnosti zamietol, pretože sú nedôvodné. Čo mal súd zistené z uznesenia č.k. 3Pv 503/2009 (č.l. 10).

8. Dňa 21.06.2009 bol žalobca uznesením Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 0Tp 359/2009 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby. Väzba začala plynúť obmedzením osobnej slobody dňom 18.06.2009 o 16:45 hod. a bola vykonávaná v Ústave Zboru väzenskej a justičnej stráže v Bratislave (č.l. 15).

9. Krajský súd v Bratislave uznesením pod sp.zn. 1Tpo 48/2009 zo dňa 13.07.2009 zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vzatí do väzby, ďalej neprijal písomný sľub a neprijal peňažnú záruku žalobcu (č.l. 16).

10. Žalobca žiadosťou o prepustenie z väzby podanou na Okresnej prokuratúre Bratislava V dňa 13.08.2009 požiadal o prepustenie z väzby na slobodu. Predmetnej žiadosti prokurátorka nevyhovela, nakoľko sa domnievala, že v danej veci pretrvávajú dôvody väzby a žiadosť o prepustenie predložila súdu (č.l. 20).

11. Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 20.08.2009, sp. zn. 0Tp 477/2009 žiadosť žalobcu o prepustenie z väzby na slobodu zamietol a písomný sľub žalobcu ako náhradu za väzbu neprijal. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť a Krajský súd v Bratislave Uznesením sp. zn. 3Tpo/64/2009 zo dňa 10.09.2009 túto sťažnosť zamietol a návrh na nahradenie väzby peňažnou zárukou neprijal (č.l. 21-23).

12. Krajská prokuratúra Bratislava uznesením č.k. 1Kv 114/09 dňa 3.11.2009 prepustila žalobcu z väzby na slobodu, nakoľko pominuli dôvody väzby. V odôvodnení uznesenia je uvedené, že vyhodnotením dôkazov sa viaceré tvrdenia poškodenej A. javia ako nepresvedčivé a sporné. Navyiac obvinený pri výsluchu prejavil úmysel dcére, o ktorej aktuálnom pobyte nič nevie, lebo spolu sa nekontaktujú, ani nekomunikujú, vytvoriť také podmienky pre život aby k ďalším konfliktným situáciám medzi nimi nedochádzalo. Uvedené mal súd preukázané z uznesenia zo dňa 3.11.2009 (č.l. 24).

13. Žalobca bol v čase od 18.06.2009 do 3.11.2009 vo výkone väzby, čo mal súd zistené z potvrdenia o prepustení z výkonu väzby (č.l. 24-25).

14. Dňa 29.06.2011 Okresná prokuratúra Bratislava V podala voči žalobcovi obžalobu pod č.k.: 3Pv/503/09 pre skutky, že:

dňa 23.02.2009 v čase o 15,00 hod. v Bratislave na Vranovskej ulici č. 2 pri Evanjelickom lýceu, vyzdvihol svoju dcéru, poškodenú E. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. K.. XX, T., prechodne bydliskom P. ul. č. X, T., ktorá v tom čase uvedené lýceum navštevovala, osobným motorovým vozidlom, v ktorom sedel sám, keď sa po jej nastúpení do vozidla hneď pohli smerom do Starého mesta a zároveň obvinený poškodenej oznámil: „Ideme k notárovi, musíš mi napísať splnomocnenie na predaj tej tvojej 1/4, lebo narýchlo som našiel kupcov, ktorí to chcú kúpiť do konca týždňa.“, následne poškodenej sa vyjadřila, že odmieta podpísať splnomocnenie na disponovanie so svojim dielom k rodinnému domu na D. XX R. T. z dôvodu, že mala podozrenie, že obvinený napíše do zmluvy o predaji jej podielu menšiu sumu na akej sa dohodli, obvinený A. začal na poškodenú kričať, že ju zbije, načo sa poškodenej rozplakala a následne sa poškodenej začal vyhrážať zabitím ak mu splnomocnenie nepodpíše, po príchode k notárovi, kde poškodenej už neplakala, ale bola iba uszlzená, napísala a podpísala z obavy o svoj život a zdravie, obvinenému splnomocnenie na disponovanie s jej 1/4 podielu domu na D. XX R. T., ktoré následne obv. A. použil na Katastrálnom úrade mesta Bratislavy, na prevedenie podielu poškodenej E. A. na I. A., čím poškodenú pripravil o vlastníctvo k uvedenému podielu na nehnuteľnosti a spôsobil jej tak škodu 101,750 Eur,

dňa 03.06.2009 v presne nezistenom čase na križovatke ciest Dolnozemska a Panónska v Bratislave v mestskej časti Petržalka, osobným motorovým vozidlom zn. H. XXX X.X U. XXX, EČ: T. XXX Q., modrej metalízy, ktoré riadil smerom z Jaroviec po Panónskej, zablokoval osobné motorové vozidlo zn. Landrover, ktoré viedol priateľ poškodenej E. A. E. R., nar. XX.XX.XXXX, po čom obvinený A. stiahol okno na dverách vodiča a začal na poškodenú E. A., sediacu na sedadle spolujazdca vykrikovať, že nech mu poškodenej neskúša robiť problémy a ak bude tento problém riešiť na polícii, tak ju zabije a pohrozil jej strelnou zbraňou - koltom, tým spôsobom, že touto zbraňou na ňu zamával, právne kvalifikované v bode 1/ ako obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) s § 139 písm. c) Trestného zákona a v bode 2/ ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) s § 138 písm. a) a § 139 písm. c) Trestného zákona. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č.k. 5T/106/2011-505 zo dňa 11.02.2013 žalobcu oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava V zo dňa 27.06.2011 č. k. 3Pv/503/09, nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Uvedené vyplýva z vyššie citovaného rozsudku (č.l. 26).

15. Na odvolanie prokurátora Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4To/81/2013 zo dňa 24.10.2013 jeho odvolanie ako neopodstatnené zamietol. Rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 5T/106/2011-505 zo dňa 11.02.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 24.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 4To/81/2013 zo dňa 24.10.2013 (č.l. 32).

16. Žalobca listom - Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami zo dňa 27.04.2015 adresovaným Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 67.639,30 Eur titulom náhrady škody spôsobenej mu nezákonnými rozhodnutiami o vznesení obvinení a vzatí do väzby (č.l. 39).

17. Listom - Oznámenie o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody č. 41432/2015-141 datovaným dňom 02.10.2015 Ministerstvo spravodlivosti žalobcovi oznámilo, že jeho žiadosť bola predbežne prerokovaná v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom tejto nebolo vyhovené, nakoľko nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody. Týmto listom bolo zároveň žalobcovi oznámené, že jeho žiadosť bola posúdená ako nedôvodná, a že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je ukončené a žiadosť je považovaná ako vybavenú (č.l. 43).

18. Z lekárskej správy zo dňa 13.05.2014 vyplýva, že žalobca od roku 2010 užíva Noliprel A a Frontin (č.l. 44).

19. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že k 18.06.2009 žalobca nemá záznam v registri trestov (č.l. 45).

20. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.07.2007 dodávateľa Motor-Car Bratislava spol. s r.o. vyplýva, že cena vozidla Mercedes Benz C 220 CDI s výbavou činí 36.897,-- Eur. Konečným príjmom je označený žalobca (č.l. 46).

21. Z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2008 dodávateľa Motor-Car Bratislava spol. s r.o. súd zistil, že žalobcovi bola vyfaktúrovaná záruka 24 mesiacov na vozidlo vo výške 12.133,50 Sk (č.l. 85).

22. Z Kontroly evidencie pohľadávok zo dňa 14.09.2009 Mercedes Benz Financial Services Slovakia s.r.o. vyplýva, že evidujú pohľadávku voči žalobcovi s omeškaním 13 dní vo výške 598,19 Eur na poistenie (136,23 Eur) a leasingovú splátku (461,96 Eur) (č.l. 47).

23. Z Oznámenia o ukončení a finančnom vysporiadaní Zmluvy o finančnom leasingu č. XXXXXX-A. zo dňa 23.04.2010 v prípade Mercedes Benz Financial Services Slovakia s.r.o. ako prenajímateľa a žalobcu ako nájomcu vyplýva, že na základe výpovede zmluvy o finančnom leasingu č XXXXXX-A. zo dňa 19.10.2009 sa táto zmluva vysporiadava tak, že celkový nárok prenajímateľa činí 21.387,48 Eur a celkový nárok nájomcu činí 15.966,39 Eur. Nárok prenajímateľa pozostáva zo zúčtovacej hodnoty 20.318,15 Eur, refakturácie znaleckého posudku 119,-- Eur, refakturácie služieb podľa prílohy 118,67 Eur, refakturácie odhlásenia PL na DI 94,72 Eur, dlžné splátky 10/09 vo výške 600,71 Eur, dlžné poisťné KASKO 10/09 vo výške 136,23 Eur. Nárok nájomcu pozostáva z výťažku z predaja predmetu leasingu zo dňa 22.03.2010 vo výške 15.966,39 Eur. Nájomca je povinný uhradiť prenajímateľovi 5.421,09 Eur (č.l. 48, 49).

24. Z Výpovede z nájmu bytu zo dňa 28.8.2009 vyplýva, že R. S. vypovedá nájom z bytu žalobcovi ako nájomcovi z dôvodu, že od júna 2009 neobdržala od neho žiadnu úhradu nájomného. Počnúc od júna 2009 do dnešného dňa mu vznikol nedoplatok vo výške 1.824,91 Eur, ktorú skutočnosť považuje za závažné porušenie zmluvy. Nájom bytu skončí dňom 30.9.2009, do ktorej ho žiadala uhradiť nájomné a vypratať byt (čl. 51).

25. Z Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č.k. 28Ro/1329/2009-18 zo dňa 25.11.2009 má súd zistené, že v spore R. S. ako žalobkyne proti žalobcovi ako žalovanému o zaplatenie 1.824,91 Eur s prísl. súd uložil žalobcovi povinnosť uhradiť 1.824,91 Eur s poplatkom z omeškania 0,25% denne od 6.5.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 110,-- Eur (č.l. 53).

26. Z upovedomenia o začatí exekúcie EX 928/2010-9 vyplýva, že na základe exekučného titulu vyššie uvedené platobného rozkazu došlo k exekučnému vymáhaniu pohľadávky proti žalobcovi ako povinnému vo výške 1.524,91 Eur a príslušenstva pozostávajúceho z úrokov z omeškania 2.365,25 Eur, trov súdneho konania 110,-- Eur, úrokov z omeškania 0,25% denne od 29.11.2010 zo sumy 1.524,91 Eur do zaplatenia a trov exekúcie (č.l. 52).

27. Z Potvrdenia o ukončení exekúcie zo dňa 26.09.2012 vyplýva, že celý vymáhaný nárok bol zaplatený (č.l. 54).

28. Z faktúry č. XXX splatnej 07.01.2014 vyplýva, že advokát D.. A. S. bol na základe plnomocenstva zo dňa 28.10.2009 splnomocnený žalobcom na zastupovanie v trestnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava V, pod ČVS: ORP-197/OVK-BA-2009, na Okresnej prokuratúre Bratislava V č.k. 3 Pv/503/09 a Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 5T/106/2011. Žalobcovi vyfakturoval advokátsku odmenu celkovo 4.405,30 Eur. Obhajca si vyčísli 3 úkony v roku 2009 vo výške 347,70 Eur, 7 úkonov v roku 2010 vo výške 761,45 Eur, 8 úkonov v roku 2011 vo výške 710,11 Eur, 8 úkonov v roku 2012 vo výške 921,90 Eur, 7 úkonov v roku 2013 vo výške 683,33 Eur. Celkovú odmenu 4.405,30 Eur žalobca uhradil obhajcovi. Uvedené vyplýva z faktúry, vyčíslenia náhrady trov konania, zoznamu porád s klientom a príjmového pokladničného dokladu ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 5T/106/2011 (č.l. 86-92).

29. Z úradného záznamu zo dňa 24.9.2010 vyhotoveného advokátom JUDr. A. S. vyplýva, že tento deň sa do jeho advokátskej kancelárie dostavil žalobca, ktorého zastupuje v trestnej veci na Okresnom riaditeľstve PZ Bratislava V, sp.zn. ČVS: ORP-642/1-OVK-B5-2009, ktorý ho informoval, že mu bola doručená poštová zásielka, ktorá obsahovala list od neznámeho pisateľa, ako aj zrejme seminárnu prácu v počte 13 strán. Po nahliadnutí do týchto písomností bolo advokátom rozhodnuté, že budú

založené do jeho advokátskeho spisu a následne kópie budú zaslané vyšetrovateľovi PZ (ORP-642/1/OVK-B5-2009). Ďalej v úradnom zázname sa uvádza, že predmetná zásielka bola podaná na pošte - Bratislava 17, dňa 21.09.2010 a bola adresovaná A. A. na D. XX, T.. Následne Advokát D.. A. S. podal dňa 08.10.2010 podanie na Okresnom riaditeľstve PZ k ČVS: ORP-642/1/OVK-B5-2009, ktorým doručil vyšetrovateľovi list, ktorý bol doručený jeho klientovi obv. A., nakoľko má podľa jeho posúdenia súvis s vyšetrovanou vecou. Súčasťou tohto podania bol úradný záznam zo dňa 24.9.2010, fotokópia obálky s podacou pečiatkou pošty zo dňa 21.9.2010, list s prílohou. Uvedené mal súd preukázané s trestného spisu Okresného súdu Bratislava V pod sp.zn. 5T/106/2011 na č.l. 31-48.

30. Žalobca vypovedal, že v roku 2009 bol v dome v Jarovciach s mamou, 16:30 došli kukláči, zobrali ho do jedného auta, mamu do druhého. Od počiatku policajtom hovoril, že je to vymyslené. Deväť rokov ho šikanuje prokuratúra, keď niekto nič neurobí a 139 dní je v kolúznej väzbe, vtedy sa nedá platiť leasing, nájomné, nedávajú vám listy, nepustia návštevu, nemáte televízor, ani rádio. 9 rokov čaká na trestné stíhanie za krivú výpoveď, keď podal na dcéru trestné oznámenie, odmietli to. Zobrali ho do kolúznej väzby, ale nič nespáchal. Keď bol pustený z väzby v Rakúsku v nemocnici mu robili katéter, keďže jeho sestra je tam zdravotnou sestrou. Bol tam aj psychiatricky liečený. Pokračuje v liečbe u psychiatra, psychológa na Slovensku. Po 139 dňoch vo väzbe, keď sa dostane von má nedôveru k ľuďom. Má zdravotné problémy - obojstranná koksartróza, po väzbe nemohol bicyklovať ani plávať. Neboli dôvody, ani dôkazy na trestné stíhanie a doteraz čaká na ospravedlnenie. Svoju mamu strážil tri roky, aby neskočila z okna a vždy keď ide sanitka s húkačkou okolo má strach, že sú to kukláči. Je slobodný umelec, spevák a saxofonista, zničili mu podnikanie v Rakúsku. Mal som 4 mesiace strach o mamu, myslel si, že to neprežije a z kolúznej väzby vás nepustia ani na pohreb. Odvtedy si farbí vlasy, má ich šedivé. Vyšetrovateľ si myslel, že ho zlomí, „my môžeme plakať, ale nezlomí nás“. Nemôže vystupovať vo video klípe, lebo ho nepustia vystupovať so šedinami. Vyšetrovateľ sľúbil umožniť návštevu jeho mame počas väzby, avšak v ten deň neprišiel, a preto ju nepustili na návštevu za ním, ona tam prišla. Po dvoch mesiacoch mal návštevu v kolúznej väzbe. Počas návštevy ak by sa chcel rozprávať s mamou po maďarsky bol tam spolu s vyšetrovateľom aj tlmočník. Ak by na ňu prehovoril po maďarsky návšteva s ňou by bola ukončená. Tá hrozba trestu 10 až 15 rokov má dopad, doteraz berie lieky Frontin na ukludnenie, stále sa mu trestné stíhanie omieľa v hlave a on nič neurobil. Tiež to malo vplyv na jeho umelecký život, nikto ho nevolá hrať, kvôli tomu, že som bol vo väzbe, stratil prácu v dunajskostredskom okrese. Že bol vo väzbe sa rozkrítko po celom okrese. Prvý deň vo väzbe si myslel, že sa obesím, ale rozhodol sa kvôli mame a aj aby pravda vyšla na javo.

31. Svedkyňa I. A., matka žalobcu, vypovedala, že bolo to v roku 2009, keď bola u syna, moja nebohá nevesta ju poprosila, aby pomáhala synovi a vnučke a dávala na ňu pozor dokiaľ nezmaturuje. Učila sa dobre, chodila na spev, syn jej zabezpečil nástroje, založila si skupinu, neboli väčšie problémy. Žili normálne, dokedy sa neobjavil jej priateľ E. R., hovorila mi, že bol drogový závislý, ale od kedy sú spolu drogy neberie. Chodil k nim. Všetky ich lyžičky zostali čierne, niečo si varil a potácal sa. V apríli došlo k zmene, syn povedal vnučke, aby jej priateľ nevstupoval do domu. Pohádali sa. Dcéra hovorila, že je to aj jej dom a trvala na stretávaní s ním u nich doma. Dňa 05.05.2018 vnučka prišla zo školy, zbalila si svoje veci a odišla z domu. Syn bol zdrvený. Nespali celú noc. Išli aj na políciu a keď sa spýtali koľko má vnučka rokov, povedali, že osemnásť. Odpovedali, že ona si už môže robiť, čo chce. Dňa 18.06. asi o 17:00 hod prišli policajti do kuchyne, dali jej podpísať papier, že bude vypovedať, bola vyľakaná. Do jedného auta posadili ju a do druhého syna a zobrali na policajtnú stanicu. Tam ju posadili a syna už nevidela. Možno po dvoch hodinách jej vyšetrovateľ povedal, že ako matka nemusí vypovedať, môže odmietnuť. Vypovedala. Došla som domov, telefonovala som dcére a zať mi povedal, aby som zabezpečila právnika. Syna už potom nevidela. Na druhý deň išla na políciu s právníkom. Vyšetrovateľ jej povedal, že syn bude zajtra doma. Vyšetrovateľ ju poprosil, aby doniesla synovi obed, lebo vyšetrovateľ mu nevedel ani obed zabezpečiť a bol tam od štvrtku. V piatok večer, asi 21:30 hod. jej volal syn, že kde má zbrojný pas. Bol v Šamoríne u nej doma. Následne na políciu zobrala zbrojný pas. K synovi ju nepustili. Dali ho do kolúznej väzby a mohol ho navštíviť len právnik. Právnik jej zabezpečil povolenku na 16. júla v prítomnosti vyšetrovateľa. Išla, čakali viacerí, všetkých pustili, ju nie, lebo vyšetrovateľ neprišiel. Volala o tom právníkovi. Následne jej právnik volal, že vyšetrovateľ jej umožní ďalšiu návštevu 16. augusta, bolo to po 50-tich dňoch, čo syna nevidela. Vo väzení sa stretli a boli tam ďalší dvaja, sedeli pri nás, bol schudnutý a bledý. Dali ho do špinavej miestnosti, na prízemí v justičáku, kde boli aj potkany. Hovoril jej, že nikto ho tak neponížil, ako keď ho dali do tej špiny. Mohla mu poslať listy v slovenčine. Raz za mesiac jej mohol napísať a raz za mesiac písala ona. Na návšteve sa veľa nemohli rozprávať, nemohla ho objasniť, bolo tam sklo. Tak len cez sklo sme sa dotkli. Bývala u nich a on svojej

jedinej dcére nikdy neublížil. Následky trestné stíhanie malo. Počas návštevy jej hovoril „neboj sa, vyjde pravda“. Keď sa vrátil z väzenia, dcéra pracuje v Rakúsku, na kardiológii, zobrali ho tam na vyšetrenie ku kardiológovi, dávali mu katéter do srdca. Zať ho zobral k dobrému psychiatrovi, ktorý mu dal lieky. Následky to má, psychické aj fyzické, ukrutná bolesť hlavy, na špinu, ktorá tam bola nebol zvyknutý a preto na ruku dostal ekzém, doteraz berie lieky, nemôže spať, bojí sa, že ho opäť zavrú, za niečo, čo dvaja klamári zaklamali a policajti im uveria. Z väzby ho pustila až Krajská prokuratúra, potom ako krajský vyšetrovateľ vypočul žalobcom navrhnutých svedkov, ktorých okresný vyšetrovateľ odmietol vypočuť. V roku 2013 bol oslobodený. Prokurátor podal odvolanie, proti oslobodeniu, ale definitívne bol oslobodený v roku 2013. Jej syn je v prvom rade starostlivý, keď nebohá nevesta ochorela na rakovinu žalúdka s láskou a trpezlivosťou sa o ňu až do jej smrti staral. Je pracovitý, nemá dlžoby, vie sa postarať, má rád svoju rodinu. Keď ho vzali do väzby z jedného dňa na druhý musel uzavrieť podnikanie v Rakúsku (prostredníctvom jej dcéry). Naše úspory išli na právnikov, bolo potrebné uhradiť výdavky a z dostavby domu chodili faktúry, uhradila ako vedela. Bol 139 dní vo väzení a za ten čas nemohla s ním rozprávať aké mám starosti a platby. Naša rodina je v zahraničí a na Slovensku je len so synom. Je odkázaný na ňu a jej pomoc. Predtým ako bol vo väzení bol veselý. Je zodpovedný človek a ľudia v Šamoríne ho poznali. Niektorí uverili, že to spravil, kto ho poznal, neuveril. Báľ sa o majetok, o dcéru. Trestné konanie malo dopad na syna, vo väzení schudol, bol utrápený, ale ukľudňoval ma. Po návrate doteraz berie lieky, snaží sa pracovať. Bojí sa, že keď voľakto zaklame a je drogový závislý, tak jemu uveria. Vie, že mal čierne myšlienky, že sa obesí, ale vedel, že by som sa trápila, ja, aj jeho sestra a preto to neurobil. Účinkoval v Rakúsku a cez Slovkoncert, vo Švajčiarsku, ako slobodný umelec. Chcel pre vnučku to najlepšie. Jej vzťah so synom pred, počas a po trestnom stíhaní vždy bol dobrý. Ako dieťa bol nápomocný, mne aj svojej sestre. Má 54 rokov a ani raz som ho nevidela opitého. Nebažil za cudzie, majetok chránil pre svoju dcéru. Teraz je náš vzťah pevnejší, každý deň si prezvoníme, syn jej volá, že je v poriadku. Má strach o jeho život, vzhľadom na to, že vie, kto klamal. Naposledy sa so svojou vnučkou E.I. A. videla na 12.02.2013 na súde. Mimo súdu sme sa nestretli, naposledy sme sa rozprávali 05.05.2009, keď odišla z domu. Poslala jej sms správu tri až štyrikrát s tým, že musia porozprávať. Myslí si, že ona neodpovedala na ne, odpovedal R..

32. Advokátka žalobcu poukázala na rozhodnutie I. ÚS 540/2016, ktorý odkazuje na súdnu prax, keď konštatoval výsledok trestného konania, že rozhodujúcim meradlom je výsledok trestného konania a v prípade oslobodzujúceho rozsudku je potrebné považovať rozhodnutie o vznesení obvinenia za nezákonné ako rozhodnutie, ktorým bolo zasiahnuté do práv jednotlivca. Uplatňuje sa fikcia nezákonnosti začatia trestného stíhania pri právoplatnom oslobodzujúcom rozsudku. Poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/53/98, R 70/94, 4NCdo 15/2009, z ktorých vyplýva, že voči komu bolo vedené trestné konanie a bolo zastavené, alebo bol oslobodený má právo na náhradu škody spôsobenú uznesením o vznesení obvinenia. V rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/21/2016, súd konštatoval nárok na náhradu škody za nezákonne vznesené obvinenie ako aj nezákonnú väzbu, v opačnom prípade by došlo k diskriminácii ak by bol niekto trestne stíhaný väzobne a iný na slobode. Krajský súd jednou peňažnou sumou priznal nemajetkovú ujmu za trestné stíhanie ako aj väzbu, rozdeľovať nemajetkovú ujmu v tom nemá oporu v zákone a súčasne dopady väzby a trestného stíhania sa časovo kryjú a vyplývajú z nich rovnaké dôsledky. Žalovaný uviedol, že žalobcom požadovaná nemajetková ujma je neprimeraná, avšak neuviedla, čo je podľa nej primerané. Leasingová zmluva aj zmluva o nájme boli ukončené pre neplatenie leasingových splátok a nájomného a neplatenie bolo priamym dôsledkom toho, že žalobca bol zo dňa na deň vzatý do väzby, kde bol od 18.06.2009 do 03.11.2009, bol podnikateľ, nevytváral žiadne príjmy, nemal prístup k účtu, nemohol realizovať úhrady. Žalobca nemal finančné prostriedky po prepustení z väzby. Vo vzťahu k novelizáciám zákona č. 514/2003 Z. z. sa postupuje čo do hmotnoprávných ustanovení tohto zákona platného v čase vydania nezákonných rozhodnutí, ktoré spôsobili vznik škody.

33. Zástupkyňa žalovaného uviedla, že zotráva na tom, že má dôjsť k špecifikácii výšky nemajetkovej ujmy a to z dôvodu preukázania príčinnej súvislosti s konkrétnym titulom a škodou. Výška nemajetkovej ujmy je neprimeraná a v rozpore s § 17 ods. 4 zákona 514/2003 Z. z., keď novelou č. 412/2012 Z. z. došlo k zmene tohto ustanovenia, pričom novela je bez prechodných a záverečných ustanovení a preto sa má v spore rozhodovať podľa teraz platného a účinného znenia. Podľa súčasnej právnej úpravy nemajetková ujma nemôže byť vyššia ako odškodnenie za stratu na živote. Vo vzťahu k škode titulom ukončeného leasingu má za to, že toto nie je nárok na náhradu škody, keď si žalobca uplatňuje ho titulom plnenia z leasingu. Žalovaný rozporuje príčinnú súvislosť. K úhrade splátok žalobcom dochádzalo titulom zmluvy súčasne jednotlivé splátky boli nájomným, keď žalobca užíval motorové vozidlo. Čo sa týka škody z titulu

nájmu žalovaný zotrúva na svojej argumentácii. Žalobca pristúpil k úhrade až po exekučnom vymáhaní a nepreukázal, že v čase väzby nebol schopný platiť nájomné. Čo sa týka trovy obhajoby namietam úkon zo dňa 24.09.2010 a to ďalšia porada s klientom s poukazom na § 14 ods. 6 vyhlášky 655/2004 Z. z. Čo sa týka povinnej obhajoby tak mám za to, že od prepustenia z väzby do 08.07.2011, kedy došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku, už sa nejednalo o povinnú obhajobu. V zmysle zákona nárok na nemajetkovú ujmu nie je automatický. Je potrebné preukázať vznik, čo vlastne do teraz žalobca neurobil. Tvrdenia, že zmluvy leasingová a nájomná boli ukončené v dôsledku väzobného stíhania žalobca nepreukázal. Vo vzťahu k splátkam z leasingovej zmluvy uviedla, že žalobca si uplatňuje splátky, ktoré vznikli pred väzobným stíhaním a v tom prípade by znamenalo, že následok predchádza príčinu. Aj keď súd bude mať za to, že má postupovať podľa predpisov účinných v čase vzniku nezákonného rozhodnutia aj v tom prípade platia kritéria na výšku nemajetkovej ujmy, ktorá nesmie byť vyššia ako priznáva zákon č. 215/2006 Z.z. Žalobca nepreukázal výšku nemajetkovej ujmy 35.000,-Eur. Vo vzťahu k účelnosti trov obhajoby poukazujem na to, že štát nezodpovedá za akúkoľvek výšku trov obhajoby, tieto musia byť účelné, efektívne a preukázané.

34. Prokurátorka okresnej prokuratúry uviedla, že trestné stíhanie v danej veci nemožno považovať za nezákonné. V jeho priebehu neboli vydané nezákonné rozhodnutia. Podľa § 206 Trestného poriadku pre vznesenie obvinenia postačuje dostatočne odôvodnený záver, že určitý trestný čin spáchala konkrétna osoba, čo za danej skutkovej situácie bolo splnené. Štát nezodpovedá za výsledok trestného konania, ale za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím za podmienok podľa zákona 514/2003 Z.z. Žalobca citoval nález Ústavného súdu SR, ktorý nemožno aplikovať na všetky konania, sám je v rozpore s jeho predchádzajúcou rozhodovacou činnosťou, napríklad nález II. ÚS 163/2013 a teda má za to, že na každý prípad, treba prihliadať individuálne a nemožno komplexne bez výnimky konštatovať, že ide vždy o nezákonné trestné stíhanie, alebo nezákonné rozhodnutie v trestnom konaní vydané a to len vzhľadom na výsledok konania. V opačnom prípade by bol popretý legitímny záujem štátu na vedení trestného stíhania voči potenciálnym páchatelom trestných činov. Poukázala na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci A.. Na základe tohto má za to, že rozhodnutie Krajského súdu, ktorým bol žalobca oslobodený spod obžaloby v zmysle zásady in dubio pro reo, automaticky neznamená, že trestné stíhanie bolo nezákonné. V trestnom konaní neboli porušené žiadne jeho zásady, ustanovené § 2 TP a tiež má za to, že súd v tomto spore by mal vychádzať zo skutočností a rozhodnutí, ktoré boli vydané v trestnom konaní tak, že sa prezumuje ich správnosť pokiaľ rozhodnutia neboli zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť, alebo ich nezákonnosť nebola aspoň konštatovaná. Ešte chcem poukázať na rozhodnutie o prepustení z väzby, a to z 03.11.2009, z ktorého je zrejmé že žalobca, resp. v trestnom konaní obvinený bol prepustený z väzby nakoľko dôvody väzby pominuli. Toto rozhodnutie bolo vydané po vykonaní dokazovania za danej skutkovej a dôkaznej situácie, ktorú vyhodnotila krajská prokuratúra. Nezákonnosť väzby taktiež nebola konštatovaná. Žalobca musí preukázať nezákonnosť rozhodnutia, vznik škody a z nich vyplývajúcu príčinnú súvislosť pre priznanie nároku na náhradu škody.

35. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení zák. č. 412/2002 Z.z. účinného od 1.1.2013 (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe

36. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

37. Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

38. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

39. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým

bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

40. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

41. Podľa § 6 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

42. Podľa § 8 ods. 5 zák. č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe má ten, kto bol vzatý do väzby, ak
b) bol oslobodený spod obžaloby

43. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

44. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

45. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

46. Podľa § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu 8a)

(8a) Zákon č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi v znení zákona č. 79/2008 Z.z.)

47. Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

48. Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trov konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

49. Podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z., súčasťou trov konania sú aj trov právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. 9) Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

50. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a za použitia citovaných ustanovení zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci súd dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná.

51. Pri rozhodovaní sporu súd aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení zák. č. 412/2012 Z.z. účinného od 1.1.2013 doteraz. V zákone o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci absentujú prechodné ustanovenia k jednotlivým novelám účinným po 1.1.2009, pričom zákon bol novelizovaný za toto obdobie novelou zák. č. 477/2008 Z. z. a č. 517/2008 Z.z. účinnou od 1.1.2009, novelou zák. č. 508/2010 účinnou od 1.1.2011, ďalej novelou zákona č. 412/2012 Z.z. účinnou od 1.1.2013. Súd aplikoval toto aktuálne znenie z dôvodu, že hoci uznesenia o vznesení obvinenia boli vydané 18.6.2009, uznesenie o vzatí väzby bolo vydané 21.06.2009, až právoplatnosťou rozsudku o oslobodení dňa 24.10.2013 žalobcovi vznikol nárok na náhradu škody spôsobenú pri výkone verejnej moci. Do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o oslobodení si tento nárok žalobca uplatniť nemohol. Súd súčasne tiež poukazuje na to, že žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie tohto nároku listom zo dňa 27.4.2015, t. j. v čase aktuálneho znenia. Vzhľadom na uvedené súd postupoval podľa zák. č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z. účinného od 1.1.2013 tak, ako bolo uvedené vyššie.

52. Súd mal z dokazovania preukázať, že žalobca požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 a 16 zák. č. 514/2003 Z. z., pričom k jeho uspokojeniu nedošlo a súčasne žalobca si žalobou uplatnil nárok v takom rozsahu, v akom bol predbežne prerokovaný.

53. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je osobitnou zodpovednosťou upravenou zákonom č. 514/2003 Z. z. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti sú:

- 1/ nezákonné rozhodnutie,
- 2/ vznik a existencia škody,
- 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou.

Všetky predpoklady vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Absencia čo i len jedného z nich má za následok, že zodpovednosť za škodu nevznikne. Uvedená zodpovednosť je zodpovednosťou objektívnou - bez ohľadu na zavinenie a preto pri kumulatívnom splnení všetkých predpokladov sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

54. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí uznesením o vznesení obvinenia a uznesení o vzatí do väzby. Súd skúmal či bolo vydané nezákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že proti žalobcovi bolo dvomi uzneseniami zo dňa 18.06.2009 vznesené obvinenie, uznesením zo dňa 21.06.2009 bol vzatý do kolúznež väzby a dňa 24.10.2013 bol právoplatne oslobodený spod obžaloby. Z čoho vyplýva, že trestné konanie trvalo 4 roky a 4 mesiace a vo väzbe bol žalobca 139 dní.

55. Vychádzajúc z ust. § 8 ods. 5 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z. žalobcovi vzniklo právo na náhradu škody uznesením o vzatí do väzby zo dňa 21.06.2009, keď bol v konečnom dôsledku oslobodený. Súd z vykonaného dokazovania nemal preukázať a sporové strany to netvrdili, že v súvislosti s väzbou žalobcu by sa jednalo o okolnosti § 8 ods. 6 citovaného zákona, kedy toto právo nevzniká (väzbu si zaviniel sám, na stíhanie bol potrebný súhlas a ten bol vzatý spať, došlo k zastaveniu trestného stíhania, k podmienenému zastaveniu, bol schválený zmier, oslobodenie z dôvodu, že nie je trestne zodpovedný, trestnosť činu zanikla, medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákone, amnestia prezidenta, čin prestal byť trestným, išlo o miernejší trest, vydávaciu väzbu, rozhodnutie cudzieho orgánu).

56. V prípade uznesenia o vznesení obvinenia zákon č. 514/2003 Z. z. výslovne neuvádza tento druh rozhodnutia, ako rozhodnutie, ktoré by bolo možné posúdiť ako nezákonné. Avšak súd za použitia čl. 2 C.s.p. poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

57. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='58/1969 Zb.%2523P1-4'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám. (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 6. 1993 sp.zn. 1 Cdo 53/93, R 70/1994)

58. Ten proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, ktorý bol oslobodený spod obžaloby, ma podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='58/1969 Zb. %2523P1-4'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia

(rozsudok Najvyššieho súdu Československej republiky z 23. februára 1990 sp.zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod č. 35 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991).

59. Súd poukazuje aj na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého základným predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle cit. ustanovenia § 6 ods. 1 veta prvá uvedeného zákona je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda a to pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom. Pre správnu interpretáciu tohto ustanovenia nestačí vychádzať len z jeho jazykového znenia, teda z doslovného gramatického výkladu, ale je nevyhnutné uplatniť výklad systematicky a teleologicky. Z hľadiska systematického výkladu objasňujúceho obsah právnej normy vo vzájomných súvislostiach s inými právnymi normami možno dospieť k záveru, že pokiaľ cit. ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je umiestnené vo štvrtej časti označenej ako spoločné ustanovenia, prichádza do úvahy jeho praktické uplatnenie (teda zahrnutie trov konania, ktoré vznikli i v konaní, v ktorom bola vec postúpená inému orgánu do náhrady škody) aj v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktorej podmienky upravuje § 6 tohto zákona. Z hľadiska výkladu teleologického vychádzajúceho zo zmyslu a účelu právneho predpisu, ktorým je v prípade uvedeného zákona ochrana základného práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno lipnúť na formálnom zrušení (zмене) tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale je potrebné splnenie tejto podmienky vykladať extenzívne. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania o vznesení obvinenia. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré bolo zastavené, treba hľadať nielen v ustanovení čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v čl. 1 ods. 1 tohto základného zákona, teda v princípoch materiálneho právneho štátu. Ak má byť štát skutočne považovaný za materiálny právny štát, musí niesť objektívnu zodpovednosť za konanie svojich orgánov, ktorým priamo zasiahli do základných práv jednotlivca. Nemožno totiž prehliadnúť, že štát nemá slobodnú vôľu, ale je povinný striktno dodržiavať právo v jeho ideálnej (škodu nepôsobiacej) interpretácii. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. účinného od 1. júla 2004 a rovnako aj podľa predtým platného zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej len zákon č. 58/1969 Zb.) účinného do 30. júna 2004. Súdna judikatúra dôvodila, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi (fyzickej osobe) bola odčinená. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom dospela k záveru, že ak došlo k zastaveniu trestného stíhania alebo k oslobodeniu spod obžaloby, treba s prihliadnutím na konkrétne okolnosti a dôvody vychádzať z toho, že občan čin nespáchal a že trestné stíhanie proti nemu nemalo byť začaté. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonosti) začatia (vedenia) trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania. Tieto závery prijaté v čase platnosti zákona č. 58/1969 Zb. sú napriek zmene právnej úpravy stále použiteľné.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18. 8. 2010, sp. zn. 4 M Cdo 15/2009, R 57/2010).

60. Žalovaný však poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 163/2013 podľa ktorého je o. i. konštatované, že uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré splňalo v čase svojho vydania všetky zákonné predpoklady, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné len preto, že v neskoršom štádiu trestného konania sa nepotvrdila pravdepodobnosť podozrenia zo spáchania trestného činu. Avšak samotným Ústavným súdom Slovenskej republiky boli v tom čase vydané aj rozhodnutia plne akceptujúce doterajšiu judikatúru všeobecných súdov vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to napr. sp. zn. I. ÚS 548/2012 <<http://merit.slv.cz/I.US548/2012>> zo dňa 7.12.2012, či sp. zn. II. ÚS 25/2011 <<http://merit.slv.cz/II.US25/2011>> z 24.03.2011 alebo neskôr II. ÚS 568/2017-42 zo dňa 20.12.2017.

61. Prokurátorka okresnej prokuratúry poukázala na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci A. c/a Česká republika, kde tento súd v bode 50 uviedol, že je treba poznamenať, že skutočnosť, že bol sťažovateľ oslobodený od obžaloby, sama o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné alebo od počiatku inak vadné. Avšak v tom rozhodnutí sa súd zaoberal predovšetkým právom na pokojné užívanie majetku v zmysle čl. 1 Protokolu 1 Dohovoru, keď sa po skutkovej stránke jednalo o prepadnutie peňažnej záruky za väzbu po tom, ako bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby, pričom bolo skonštatované, že sťažovateľ maril trestné konanie.

62. Súd sa v tomto spore, preto neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít citovanej v odsekoch 57 až 59.

63. Žalobca si uplatnil škodu v súvislosti so ukončením leasingu. Z dokazovania vyplynulo, že žalobca ako nájomca uzavrel Zmluvu o finančnom leasingu č. XXXXXX-A. so spoločnosťou Mercedes Benz Financial Services Slovakia s.r.o. ako prenajímateľom. Predmetom bolo osobné motorové vozidlo Mercedes C 220 CDI. Zaviazal sa uhrádzať splátky vo výške 600,71 Eur mesačne a poistenie 136,26 Eur mesačne. Z listu prenajímateľa zo dňa 14.09.2009, t. j. v čase, keď bol žalobca vo väzbe, vyplýva, že žalobca bol v omeškaní s úhradou splátok. Výpoveďou zo dňa 19.10.2009, teda ešte v čase trvania väzby, mu prenajímateľ vypovedal leasingovú zmluvu a následne si vypořádali vzájomné nároky medzi prenajímateľom a nájomcom.

64. V právnej teórii sa vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi ako ujmu (ako následkom) a ako skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmu poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. 6. 2010, sp. zn. 5 Cdo 126/2009)

65. Žalobca si uplatnil nárok vo výške 22.165,-- Eur pozostávajúci z ceny starého vozidla 6.201,20 Eur, ktoré mu prenajímateľa započítal pri uzavretí leasingovej zmluvy, zo všetkých uhradených mesačných splátok z leasingovej zmluvy za obdobie od 03.07.2007 do 01.10.2009 v sume 19.897,38 Eur a sumy 402,76 Eur za predĺženie záruky. Súd túto uplatnenú sumu žalobcovi nemohol priznať, pretože išlo o plnenie žalobcu ako nájomcu z leasingovej zmluvy, čím nebol daný kauzálny nexus medzi škodou

a nezákonným rozhodnutím. V príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a škodou bolo ukončenie leasingu výpoveďou prenajímateľa a ich vzájomné vyporiadanie nárokov. Na základe tohto vyporiadania bol žalobca povinný prenajímateľovi uhradiť sumu 5.421,09 Eur, ktorú sumu ako škodu v súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami súd žalobcovi priznal.

66. Žalobca si uplatnil škodu v súvislosti s výpoveďou Zmluvy o nájme bytu vo výške 6.072,-- Eur. Tento nárok pozostával z neuhradeného nájomného 1.824,91 Eur spolu s poplatkom za omeškanie, ako aj z trov konania a trov exekúcie. Nebolo sporné, že žalobca mal uzavretú nájomnú zmluvu, že sa zaviazal platiť nájomné a ani že v priebehu trestného konania došlo k výpovedi z nájmu. Avšak súd tento nárok nemohol priznať. Príčinou platby nájomného bola skutočnosť, že žalobca uzavrel nájomnú zmluvu. Dostal sa do omeškania z dôvodu, že v tom čase bol vo väzbe, avšak väzba nebola príčinou, prečo bol zaviazaný na úhradu nájomného. Pri tomto nároku nie je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Jednalo sa o zmluvný záväzok žalobcu ako nájomcu s prenajímateľom ako vlastníkom bytu. Súd mal tieto skutočnosti preukázané z Výpovede z nájmu bytu a z Platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č.k. 28Ro/1329/2009-18 zo dňa 25.11.2009. Žalobca žiaden ďalší dôkaz nenavrhol. Platobný rozkaz bol vydaný v čase, kedy žalobca už nebol vo väzbe a mohol sa voči nemu brániť. Mohol podaním odporu žiadať súd vykonanie dokazovania a prejednanie veci na pojednávaní. Žalobca však odpor proti platobnému rozkazu nepodal, došlo k jeho právoplatnosti a následnému exekučnému vymáhaniu. V rámci exekúcie došlo k vymoženiu sumy 6.072,-- Eur, ktorá suma nebola sporná. Žalovaný dôvodne namietal, že žalobca si nesplnil prevenčnú povinnosť, keď nemuselo dôjsť k exekučnému vymáhaniu pohľadávky a tým k navýšeniu súdom priznanej sumy. Žalobca nedostatok finančných prostriedkov v čase po prepustení z väzby nepreukazoval a súčasne za trvania trestného konania celý vymáhaný nárok uhradil, čo mal súd preukázané z potvrdenia o ukončení exekúcie zo dňa 26.09.2012. Súd tento nárok nemohol priznať, keď platenie nájomného a s ním súvisiaceho exekučného vymáhania nebolo v priamej, bezprostrednej a neprerušenej súvislosti s nezákonnými rozhodnutiami.

67. Žalobca si uplatnil škodu - trovy obhajoby vo výške 4.405,30 Eur, ktoré vznikli v súvislosti s jeho zastúpením v celom trestnom konaní pod ČVS: ORP-197/OVK-BA-2009, následne vedenej na Okresnej prokuratúre Bratislava V pod sp.zn. 3 Pv 503/09 na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 5T/106/2011. Vznik a úhradu týchto trov mal súd preukázanú z faktúry č. 714 obhajcu D.. Q. S. a príjmového pokladničného dokladu. V tomto prípade sú splnené všetky tri predpoklady zodpovednosti za škodu. Žalovaná však namietla, že v čase od prepustenia z väzby do podania obžaloby sa nejednalo o nutnú obhajobu a preto žalobca nemusel byť zastúpený obhajcom. Súd poukazuje na § 18 zák. č. 514/2003 Z. z., ktorého vyplýva, že náhrada škody zahŕňa aj trovy konania, ktoré poškodenému vznikli s nezákonnými rozhodnutiami. Z uvedeného je zrejmé, že náhrada škody nie je len v súvislosti s trovami nutnej obhajoby, ale trovami konania ako takými. V konaní nebola sporná výška jednotlivých úkonov ani ich počet, pričom súd ich mal preukázané jednak z pripojeného trestného spisu a jednak zo zoznamu porád z klientom. Žalovaný namietol jeden úkon právnej služby a to úkon zo dňa 24.9.2010 s poukazom na § 14 ods. 6 vyhl. 655/2004 Z. z. podľa ktorého ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo proti stranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí. Jednalo sa o ďalšiu poradu s klientom vo výške 80,15 Eur. Vychádzajúc z pripojeného trestného spisu mal súd preukázané, že dňa 24.09.2010 sa žalobca dostavil do kancelárie svojho obhajcu, pričom mu predložil list, ktorý obdržal deň predtým spolu so školskou prácou. Obhajca o tom spísal úradný záznam a následne tieto skutočnosti, obálku, úradný záznam a prácu uviedol v podaní zo dňa 08.10.2011, ktoré je súčasťou trestného spisu a súvisiaci s jeho obhajobou. Súd tento úkon považoval za preukázaný aj za účelný, keď výsledok tejto porady s klientom sa stal súčasťou trestného spisu a súčasne obhajca tento úkon právnej služby žalobcovi reálne poskytol. Súd dodáva, že iný prípad takejto ďalšej porady s klientom nebol ani vykonaný, ani zaúčtovaný. Vzhľadom na uvedené súd náhradu škody v súvislosti s trovami obhajoby v trestnom konaní žalobcovi v plnom rozsahu priznal.

68. V prípade nároku na nemajetkovú ujmu vo výške 35.000,-- Eur v súvislosti s nezákonným rozhodnutím o väzbe, vzneseným obvinením a následným trestným stíhaním súd vychádzal z ust. § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 413/2003 Z. z. Žalobca žil celý život bezúhonne, čo mal súd preukázané s odpisu z registra trestov. Je dobrým synom, manželom a otcom, čo mal preukázané z výpovede matky. Trestné oznámenie na žalobcu podala jeho vlastná dcéra a to pod vplyvom zlého priateľa. Z oslobodzujúceho rozsudku vyplynulo, že jeho dcéra nedokáže celkom objektívne vnímať prežitú skutočnosť, má sklon k nadmernej fantázií a prežitú udalosť skreslene interpretuje. Kým žila matka poškodenej mala bližšie k

otcovi, cítila voči nemu pozitívnejšie emócie. Po jej smrti hlavne, keď sa žalobca začal obávať, že berie drogy, kritizoval ju, mala pocit ukrivdenia a šikanovania. Žalobca bol vzatý do kolúznež väzby. Bol v nej 139 dní. Počas tejto najprísnejšej formy väzby ju zle znášal. Bola ta špina, následkom ktorej má doteraz ekzém. Nekorektné správanie vyšetrovateľa, zabránilo, že sa sa matkou, t. j. prvou a jedinou návštevou okrem obhajcu stretol až po 2 mesiacoch od vzatia do väzby. Po prepustení z väzby bol operovaný na katéter, navštevuje psychiatra, je liečený na srdce, zošedivel. Berie doteraz lieky na upokojenie. Stratil dôveru v ľudí a systém. Trestné oznámenie bolo vymyslené. Trestne stíhaný za dva zločiny vydierania a hrozil mu trest odňatia slobody 10 až 20 rokov. V jeho rodinnom prostredí nedošlo k zmene, keď vzťahy s matkou, sestrou a švagrom sa nezmenili. Čo sa týka vzťahu s dcérou ten sa tiež trestným stíhaním nezmenil. Ako odišla z domu pred vznesením obvinenia až doteraz sa s ňou nestretáva. Podľa výpovede matky niektorí ľudia zo Šamorína uverili trestnému stíhaniu, niektorí nie. Žalobca však dopad trestného stíhania na jeho spoločenské a priateľské väzby nepreukazoval. Teda žiaden konkrétny dopad na jeho spoločenský život, na vzťahy, okrem všeobecnej roviny nebol preukázaný. Žalobca uviedol, že došiel o prácu v dunajskostredskom okrese, zničili mu podnikanie v Rakúsku, že je spevák, saxofonista, slobodný umelec. Avšak okrem tejto svojej výpovede, žiadne ďalšie konkrétne dôkazy nenavrhol. Súdu ani neuviedol ani nepreukazoval konkrétny predmet podnikania v Rakúsku či v Šamoríne. Žalobca nikoho okrem matky vypočuť nenavrhol. Súd teda nemal preukázaný konkrétny a jasný dopad na jeho podnikanie pred začatím trestného stíhania ani v priebehu ani po ukončení.

69. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd posúdil nárok žalobcu na nemajetkovú ujmu a má za to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu mu spôsobenú nezákonnými rozhodnutiami, preto mu priznal aj nemajetkovú ujmu v peniazoch s poukazom na § 17 zák. č. 514/2003 Z.z.

70. Súd však konštatuje, že žiaden peňažný ekvivalent neodstráni žalobcovi stratu spôsobenú nezákonným trestným stíhaním. Pri priznávaní nároku nemajetkovej ujmy súd priznal žalobcovi za 139 dní väzby nemajetkovú ujmu vo výške 5.560,-- Eur, čo predstavuje 40,-- Eur za každý deň strávený vo väzbe. Súd pri priznávaní tejto náhrady vychádzal z judikatúry Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30Cdo/2357/2010, pričom tento právny názor prešiel aj testom ústavnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí I. ÚS 702/2016-11 zo dňa 23.11.2016. V prípade náhrady za nezákonné vznesenie obvinenia súd priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu 4.000,-- Eur. Celkom 9.560,-- Eur, keď táto výška v súlade s ust. § 17 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. nie je vyššia ako výška poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa § 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi.

71. Žalovaná namietala, že žalobca mal nemajetkovú ujmu jasne špecifikovať s tým, ktorým označenými titulom. Žalobca si ju vyčíslil v celkovej výške 35.000,-- Eur v súvislosti s uznesením o vzatí do väzby a uzneseniami o vznesení obvinenia, ktoré boli ohľadom na výsledok trestného konania - oslobodenie spod obžaloby - nezákonné. Aj z výsluchu žalobcu mal súd preukázané, že trestné stíhanie vrátane väzby berie sám žalobca ako jednu veľkú krivdu. Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. nemajetková ujma prichádza do úvahy, keď samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočnou satisfakciou. Súčasne má súd za to, že by to pre žalobcu, ktorý, vzhľadom na výsledok trestného stíhania, bol nezákonne 139 dní vo väzbe, nezákonne 4 roky a 4 mesiace trestne stíhaný, riadne si uplatnil nárok voči povinnému subjektu a ešte musel iniciovať civilné konanie nespravodlivé a nedôvodné, keď by mu súd tento nárok nemal priznať iba z dôvodu, že nemajetkovú ujmu nešpecifikoval s tým, ktorým titulom, nakoľko dôvody na priznanie nemajetkovej ujmy v zmysle zákona splnené boli.

72. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a za použitia citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. priznal žalobcovi náhradu škody 9.826,39 Eur, ktorá náhrada pozostáva zo sumy 5.421,09 Eur v súvislosti s ukončením leasingu, sumy 4.405,30 Eur v súvislosti s trovami obhajoby. V prípade nemajetkovej ujmy mu priznal sumu 9.560,-- Eur. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

73. Vo vzťahu k námietke žalovaného, že žalobca si mal nárok na náhradu škody uplatniť voči svojej dcére žalobcu, keďže celé trestné stíhanie bolo zahájené na základe jej trestných oznámení, prípadne, že sa jedná o delenú zodpovednosť, v zmysle ktorej škodcovia za škodu zodpovedajú podľa svojej účasti na spôsobení škody. Súd uvádza, že nemohol posúdiť nárok na náhradu škody voči dcére žalobcu, keďže nie je žalovaná v tomto spore, pričom okruh účastníkov je vo výlučnej dispozícii žalobcu.

74. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

75. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

76. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

77. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

78. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinné od 1.2.2013 do doteraz) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

79. V tomto prípade nie je čas splnenia určený dohodou, právnym predpisom či určené rozhodnutím, ale splnosť dlhu nadväzuje na veriteľovo (žalobcov) požiadanie, aby dlžník (žalovaný) plnil. Žalobca požiadal žalovaného žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 27.4.2015, pričom Ministerstvo spravodlivosti odpoveďou zo dňa 02.10.2015 doručenou žalobcovi 08.10.2015 nevyhovelo jeho žiadosti, pričom žalobca si uplatňuje príslušenstvo od 10.10.2015 zo sumy 9.826,39 Eur náhrady škody v sadzbe úroku z omeškania je 5,05%, ktoré mu súd v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z.z. priznal.

80. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

83. Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie 67.639,30 Eur, pričom súd mu priznal nárok 19.386,39 Eur, z čoho vyplýva, že úspech žalobcu činí 29% a neúspech 71%. Vzhľadom na uvedené nárok na náhradu trov konania patrí úspešnejšiemu žalovanému, keď pomer úspechu je 42%. Nakoľko žalovanému žiadne trovy v spore nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal aj s poukazom na hospodárnosť konania čl. 17 C.s.p., keď by inak samostatným uznesením priznával nárok na náhradu trov konania 0,-- Eur.